

Vodja najmočnejše stranke venizelistov na Grškem Sophoulis, ki bi naj postal po zadnjih volitvah predsednik vlade.

rej je res krivica, če nas prisilijo v Puconce. Vsi merodajni krogi naj dobro premislijo, predno napravijo kak sklep.

Križa se bojijo v nekaterih naših šolah. Zelo čudno se nam zdi, da imajo v gimnaziji križ in na univerzi, kjer so tudi mešane vere, le v naših ljudskih šolah na Goričkem ga ni! Ali za te kraje ni višje oblasti?

Turnišče. Pri nas se je otvoril te dni Singerjev šivalni tečaj pri g. Klepcu, trgovcu z manufakturo. V šivalni tečaj se je prijavilo šest učenk.

Gomilice. Na svečnico dne 2. februarja se je odigrala pri nas strašna žaloigra, katere žrtev je postal mlad fant Rašcan Jožef iz Trnja. Pri Glavačevih so pili fantje in med njimi je bilo veselo razpoloženje. Sredi tega razpoloženja je stopil v sobo 24letni fant iz Gomilic Jerebič M.,

po domače Lamezov. Z njegovim prihodom se je začel med fanti prepir. Prišlo je celo tako daleč, da je Rašcan iz Trnja povabil Jerebiča iz sobe, ker ni hotel pretepa v sobi. Oba sta se napotila na dvorišče. Med njima se je razvil pretep. Najprej sta poskušala z rokami svoje moči, nato pa je potegnil Jerebič nož iz žepa in zabodel Raščana petkrat. Prerezal mu je žilo vodnico, da je ranjeni komaj prišel do okna in zavpil fantom: »Na pomoč!« Potem se je hotel umakniti pobesnelemu Jerebiču in je prišel še do ograje za skednjem. Tam so ga zapustile moči radi prevelike krvavitve in je čez nekaj trenutkov izdihnil.

Sobota. Združenje obrtnikov za soboški srez namerava prirediti tečaj za čevljarstvo prikrojevanje. Tečaja se lahko udeležijo poleg čevljarstevskih mojstrov tudi pomočniki. — Umrle so v tukajšnji bolnišnici v preteklem mesecu tri moške osebe, in sicer dva fanta in en starejši mo-

ški. — Zavod za pospeševanje obrti pri Zbornici v Mariboru namerava prirediti v Soboti avtogeni varilni tečaj za kovinarsko stroko. Zato je združba trgovcev povabila vse mojstre in pomočnike kovinarske stroke, da prijavijo svojo udeležbo. Pričakuje se precejšnja udeležba. — Občutne poškodbe na glavi je dobil Mataj Franc, šofer iz Sobote. Vozil se je s kolesom in padel. Zdravi se v bolnišnici.

Beltinci. Pri nas se je dogodila nesreča. Komaj eno leto stara Ana Mlinarič je segla po posodi, v kateri je bila vreča juha. Juha je bušnila po otroku in mu zadala težke opekline. Takoj so dekletce prepeljali v soboško bolnico na zdravljenje. Upanje je, da bo okrevala.

Žižki. Častite šolske sestre pripravljajo s tečajnicami gospodinjstvo nadaljevalne šole ter s pomočjo igralcev Prosvešnega društva kar tri igre in sicer: »Pri Brodnikovih«, »Guvernanta in Spela« ter komičen prizor »Kmet in foto-

V Milanu na Italijanskem so obhajali praznik sporta na ledu. Ob tej priliki so smešili abesinskega neguša z dežnikom in s cesarjevo lutko na smučih.

Cilj naporov italijanskega generala Graziani na južnem abesinskem bojišču.

V Addis Abebi priznavajo, da je ofenziva Grazianijevih čet v dolini Ganale-Doria naperjena proti najbolj občutljivi točki abesinske naravne trdnjave, ki čuva srce Abesinije — Addis Abebo. Če bo Grazianiju uspelo, da se bo prebil s svojimi četami preko gorovja pri Sarari na jugu, bo postal gospodar abesinskega jezerskega ozemlja in ta uspeh bi bil za Italijane odločilnega pomena. Vse druge italijanske zmage bi ne pomenile toliko kakor zmagoviti pohod skozi goraj imenovano »veliko dolino«, ki se vleče skozi čelo Abesinije od jugo-zapada proti seve-

Očetov greh.

»Menda da; saj nima otrok. Dve noči je bila Osojnica, moja druga sestra; toda Nana mora domov k svojim trem malim otrokom.«

»Ko bi le mogla tvojega očeta obiskati! Pa tudi to se ne spodobi. — Veš kaj, Tevž? Dve steklenici dalmatinca ti pripravim in tiste rože zraven. Ko se vrneš, vzameš vse s seboj. Pa očeta lepo pozdravi! Reci jim, da jim želim skorajšnjega zdravja in da vsak dan molim zanje!«

»Bog ti povrni, Marta! Vina pa mi ne dajaj!«

»Zakaj ne? Le tiho bodi! Pusti mi veselje!«

Pogledal jo je otožno. Čez nekaj časa je rekel:

»Marta, bal sem se, da si mi zamerila, ker me tako dolgo ni bilo na spregled.«

»Zamerila?« je zardela. »Med nama ne sme biti zamere. Jaz pa že vem, zakaj te ni.«

»Zakaj misliš?«

»Ker si značajan fant in veš, kaj se spodobi. Zaradi tega te imam še rajši.«

»Ali ti ne bi bilo ljubše, če bi večkrat prišel?«

»Da... ne,« je zajecjajala, »ko... bolje je, če se preveč ne shajava sama... Zaradi tega najina beseda vendar nič manj ne velja in pozneje bova tem srečnejša.«

6

»Prihodnjič bom prišel le, če bodo tudi tvoji domači tu. To ti obljubim.«

»Ali pa če mi boš imel kaj posebnega povedati, kaj ne?«

»Prav danes bi ti rad nekaj povedal,« je menil plaho. »Marta, ali mi hočeš napraviti veselje?«

»Rada. Če le morem!«

»Tedad sprejmi ta spominek, da boš imela kaj od mene!«

Iz žepa je privlekel škatlico in jo ji dal. Radovedno jo je odprla in zagledala zlato verižico in zlat križec na njej.

»Moj Bog, to je vendar strašno drago!« se je prestrašila.

»Nisem je kupil od očetovega; s svojim denarjem sem jo,« ji je pojasnil. »Nekaj sem si pri vojaki prihranil, nekaj pa sem pri strelskih tekmah dobil.«

»Kaj tako dragocenega ne smem sprejeti.«

»Ne žali me! Prosim te, vzemi! Morda je to prvo in zadnje, kar ti morem dati.«

Začudeno ga je pogledala.

»Pomeri si jo no, pogledj, kako se ti poda!« jo je prosil.

Narahlo je vzdignila verižico, nekaj časa so se ji pasle svetle oči na bleščečem nakitu, potem si jo je dela okoli vratu, stopila pred ogledalo, se zasukala na levo in desno in se z očitnim ugodjem ogledovala.

»Kako lepo se ti poda!« je vzdihnil.

Pri vrenju v črevih in zaprtju

zanesljivo učinkuje že ena čaša naravnih
Franz-Josefove
grenke vode.

(leg. po min. soc. pol. in nar. zdr. S.-hr. 15485, 25. V. 1935.)

grafe. Igrali bodo na pustno nedeljo dne 23. februarja v »Našem domu« v Crensovcih.

Napad na trgovca. Trговец Gorčanec se je vračal iz Sobote, kjer se je mudil na ekspozici-

turi borze dela. Že v gostilni pri Mertuku mu je neki neznanec potegnil iz žepa 10 Din. Ko je nadaljeval pot, ga je srečal neznan moški in se z njim pogovarjal. Naenkrat pa ga je napadel in mu hotel vzeti denar. Toda Gorčanec se ga je otresel in ga sunil od sebe ter zbežal. Misli je že, da je varen. Tedaj sta pa prišla dva kolesarja in ga hotela napasti. K sreči sta bili v bližini dve ženski in tako se je Gorčanec otresel tudi tega napada in prišel srečno domov na Hotizo.

Sv. Lovrenc na Pohorju. Naši vrli igralci pripravljajo za nedeljo dne 16. februarja napeto igro »Pod kmečko streho«. To bo lušno!

Kamnica pri Mariboru. Da ne bo letošnji pust preveč pust, bo poskrbelo Izobraževalno društvo, da bo kaj smeja. V ta namen pripravljajo za pustno nedeljo 23. februarja ob 3. uri pop. v cerkveni dvorani veseloigro »Pri belem konjčku«. Prijatelji vabljeni!

Hoče pri Mariboru. Naše Prosvetno društvo bo v nedeljo dne 16. februarja nastopilo v Slomšekovem domu s šaloigro »Glavni dobitki«. Bo nekaj veselega. O božiču ste jokali, sedaj se boste pa smejali!

Marija Snežna. Na Kraljevo dne 6. januarja se je vrnil občni zbor tukajšnjega Prosvetnega društva in sicer ob tako obilnem številu, kakoršnega še Snežničani nismo videli. Nato smo ponovili igro »Za srečo v nesrečo«. Zato pa, fantje in dekleta, katerim vam je kaj mar izobrazba in vnetje za društveno življenje, pridite ter se prijavite k našemu Prosvetnemu društvu. Kajti v tem letu nameravamo zgraditi novi oder, zato že tem potom prosimo, da ko bomo trkali na dobra srca, da ne bodo ostala oglušena. Ob enem vabimo vse domačine ter sosedo v nedeljo dne 16. februarja na igro »Tri sestre«, katero bomo vprizorili popoldne po večernicah.

Sv. Ana v Slov. goricah. Katoliško prosvetno društvo priredi v nedeljo dne 16. t. m., ob treh popoldne štiridejansko veseloigro »Beneški troj-

čkie. Vstopnina prosta, pač pa se bo pobirala članarina.

Sv. Anton v Slov. goricah. Pozor Antonjevcani! Gotovo še vsi ne veste, kaj bo v nedeljo dne 16. februarja pri Sv. Antonu. Ta dan priredi namreč igralna družina tukajšnjega Prosvetnega društva v Društvenem domu času primerno igro v petih dejanjih »Babilon«. — Naša društvena knjižnica se je pomnožila za 50 novih knjig, tako da jih ima sedaj nad 500 razne vsebine. Odprta je vsako nedeljo in praznik pred in po večernicah.

Sv. Lenart v Slov. goricah. V nedeljo smo igrali komedijo »Sumljiva oseba«. Prireditve je zelo dobro uspela. Ker je bila dvorana nabito polna, ponovimo igro v nedeljo dne 16. t. m. ob treh popoldne.

Ljutomer. V nedeljo dne 16. februarja, popoldne ob pol štirih, ponovi naše Prosvetno društvo znano Molierovo komedijo »Scapinove zvijače«. Igra je že pri prvi predstavi zbudila obilo smeja in lepe predpustne zabave. Tokrat ne zamudi prilike! Pridi, da se od srca nasmeješ. Iz sosednih župnij inate lepe zveze z vlakom. Društvo si je za to predstavo nabavilo popolnoma nove kostume.

Slov. Bistrica. Preteklo nedeljo se je vrnil redni občni zbor Katoliškega prosvetnega društva, na katerem so prosvetni slovenjebistriški delavci dajali račun o svojem plodovitem delu. — Farna knjižnica si je nabavila lepo število novih knjig, knjige se izposojujejo v kaplanijski veži po samostanski maši in po večernicah vsako nedeljo in praznik.

Središče. Narodna prosveta v Središču priredi v nedeljo dne 16. t. m. lep pevski koncert

s spevoigro »Srce in denar«. Spored bo krasen. Pridite vsi, ki ljubite lepe narodne pesmi! Začetek ob 7. uri zvečer. Vstopnina običajna.

Celje. Papeževa proslava bo v nedeljo dne 16. februarja 1936, ob štirih popoldne, v veliki dvorani Ljudske posojilnice. Salonski orkester izvaja pod vodstvom g. Zvonka Lenardona Fučinovo koračnico in Čajkovskega fantazijo. G. dr. Ivo Česnik iz Ljubljane govori o Petrovem prestolu, ki je temelj miru in edinosti. Papež in Vatikan v filmskih in skioptičnih slikah. Za sklep zapoje vsa dvorana himno »Povsod Boga«. Vstopnice se dobe v Slomškovi tiskovni zadrugi pri Marijini cerkvi.

Sv. Jurij ob južni žel. Pevski odsek našega Prosvetnega društva je pod spretnim vodstvom g. Raztočnika mlajšega priredil dne 1. in 2. februarja v Katoliškem domu koncert. Pevci so večinoma iz kmečkih vrst in iz oddaljenih vasi. Zato je bilo treba dosti truda in žrtve, predno je bilo mogoče nastopiti. Svoj čas smo zastonj prosili za dovoljenje za prireditev koncerta. Naši neprijatelji so s svojo neudeležbo najlepše pokazali svojo naklonjenost. Pač ne morejo prenesti tega, da jim je vzeta oblast.

Pišce. V nedeljo dne 16. t. m., popoldne po večernicah priredi prosvetno društvo v Slomškovi dvorani veseloigro v treh slikah: »Sluga dveh gospodov«. Kdvr želi zvedeti, kako je mogoče tudi dvema gospodoma služiti v teh težkih časih, naj pride. Smeja bo dovolj. Vstopnina pa je tudi primerna.

Videm ob Savi. Naše Prosvetno društvo je priredilo lepo igro »Vrnitev«. Igralci so svoje vloge zelo dobro rešili in s tem pokazali svojo sposobnost. Dvorana je bila nabito polna in gledalci so bili zelo zadovoljni. V kratkem hočemo pokazati nekaj smešnega, da bodo zadovoljni tudi tisti, ki se radi smeji. Imamo lepo razvito knjižnico in močno pevsko društvo, kar je lep dokaz, da tudi tukaj na Vidmu bolj tiho, zato pa živo in vztrajno deluje prosveta.

Ali si že obnovil naročnino?

Tedaj je živo zagorela, zložila verižico v škatlice in sramežljivo dejala:

»Tevž, ne zameri mi ničernosti! Čisto prevzelo me je. Ne bi verjela, kako moč ima taka zlata stvarca.«

»Ali si je vesela?«

»Vesela že, zelo vesela. Toda saj veš, da nikoli ne nosim nakita.«

»Tega nosi, stori mi to!«

Nekaj časa je preudarjala; potem se je odločila:

»Naj bo, zaradi tebe bom, pa le na največje praznike, na Božič, na Veliko noč in na Rešnjega Telesa dan.«

»Prav, Marta! In kadarkoli bom videl, da imaš to verižico, si bom mislil, da me imaš rada.«

»To si lahko tudi drugače misliš, vsak dan ... Toda kaj naj dam jaz tebi, Tevž?«

»Nič, nič. Samo zvesta mi ostani!«

»Saj imaš mojo besedo — in ta velja toliko, kakor da sem ti jo dala pred oltarjem.«

»Pa naj pride karkoli?«

Zopet se je začudila, potem pa rekla odločno:

»Naj pride karkoli!«

Tedaj je vstal in zamolklo dejal:

»Marta! Ko mi oče umrejo, nimam na svetu nobenega veselja kakor le tebe.«

Napol bolesten, napol srečen nasmeh ji je krožil okoli ust, ko ga je spremljala iz hiše. Med durmi je obstala in rekla za njim:

»Bog ti povrni, Tevž! Pa gotovo se oglasi, ko se boš vračal!«

Enkrat še se je staremu Dvorniku obrnilo na bolje. Konec septembra so ga zopet prijeli krči in se odslej oglašali vedno pogostje in huje. Bolnik je bil večkrat tako slab, da ni mogel spregovoriti razločne besede. Nekega večera ga je obiskal krojač »Krištof«. Ni verjel, da bi bil Dvornik že tako pri kraju; zato se je močno prestrašil, ko ga je zagledal. Čeprav bi bil rad kako besedo za tolažbo povedal, tokrat zgovornemu možaku ni prišla nobena na jezik. Obrnil se je in iz oči so se mu vlije debele solze. Tedaj ga je bolnik potrkjal po roki, češ, da mu hoče nekaj reči. Krojač se je nagnil k njemu in zaslišal rahle besede:

»Jurij, brez zamere! Kajne? Brez zamere!«

»Krištof moj!« je planil krojač. »Kaj bi tebi mogel zameriti, ti, ki mi nisi nikoli kaj drugega storil kakor samo dobro! Tako dober kakor ti ni nobeden pri nas. Prijatelj, bratranec, brat, jaz, jaz bi te moral prositi! Ali ne! Midva nimava eden drugemu nič odpustiti.«

Pritisnil si je svoj veliki rdeči robec na oči in jadrno odšel; drugače bi se bil moral na glas razjokati.

ru-vzhodu. Na severu zapirajo in preprečujejo Italijanom nadaljne prodiranje orjaške gore v pokrajini Tigre, na jugu je vsak večji uspeh nemogoč radi na vodi revnih krajev v provinci Ogaden, medtem ko onemogoča na vzhodu sama puščava. Danakil gor do Ausse vsako kretanje močnejših čet.

100.000 Italijanov bo remalo na abesin. bojišča.

Vse italijanske železnice so bile zadnje dni poplavljenе s prevozi vojaštva, ki so bili usmerjeni proti pristaniščem po južni Italiji. Na novo vpoklicane rezerve bodo znašale 100 tisoč mož. Ta armada bo odposlana v vzhodno Afriko pred nastopom deževne dobe. Iz vseh

Odprta noč in dan so groba vrata.

St. Danijel nad Prevaljami. Zadnjič smo poročali o smrtni nesreči hčerke Maksa Pika. Težko je zadela in potrla nesreča starše, ki so nad vse radi imeli Milko. Z njimi sočustvujejo sosedi in znanci. Lep in veličasten je bil pogreb, ki se je vršil 29. januarja. Udeležili so se ga sorodniki in znanci od blizu in daleč ter šolska mladina iz lokoviške in šentdanijske šole pod vodstvom: učiteljstva in kateheta, g. Bošte, kaplana v Mežici. Na domu so zapeli sošolci pod vodstvom šol. upravitelja g. Stresa v slovo »Spomladi vse se veseli«. Sprevod je krenil proti St. Danijelu, kjer ga je pričakal g. župnik Kupčič in šentdanijska šolska mladina z učiteljstvom. Pri sv. maši so peli šentdanijski šolarji. Vsem so stopile solze v oči ob ganljivem govoru, ki ga je imel ob grobu g. župnik, ki je med drugim rekel: Ljubila je ptičke in jih šla krmit ter pri tem našla smrt. Odšla je v nebesa, kjer sliši prepevati rajske ptičke. V ganljivih besedah je tudi spregovorila Milkina sošolka Rutnikova Mica ljubljenski sošolki v slovo. Končno so se zapeli lokoviški šolarji »Gozdič je že zelen« in »Spomladi vse se veseli«. Potrtim staršem naše sožalje!

Limbuš pri Mariboru. Dne 28. januarja t. l. zvečer je vsled skoro enoletne težke in mukopolne bolezni vodenice v starosti 67 let, previden s sv. zakramenti za umirajoče na svojem posestvu v Studencih pri Mariboru umrl daleč na okoli znan in spoštovan gostilničar in posestnik gospod Franc Kučer. Naravnost veličasten je bil ob turobnih zvokih godbe njegov pogreb na studenško pokopališče, katerega se je udeležilo poleg ognjegasnih in pevskih društev ogromna množica odličnih oseb in drugega občinstva takorekoč vsa fara brez izjeme. Ti pa dragi in nepozabni naš France, počivaj v miru v hladnem grobu in večna luč naj Ti sveti!

Sv. Lovrenc na Drav. polju. Vsemogočni je odpoklical iz te solzne doline svojega zvestega služabnika Ivana Valentana, železniškega čuvarja iz Apač. V 51. letu svojega vzglednega

krščanskega življenja je izpolnil svojo nalogo na zemlji in odšel po večno plačilo za svoje zvesto službovanje Gospodu. Vsemogočni, daj njegovi duši večni pokoj in večna luč naj mu sveti, naj v miru počiva Tvoj zvesti služabnik! Njegovim dragim in nam, ki z njimi žalujemo, pa daj izpolnitev srečnega upanja, da se enkrat anidemo v večni slavi z njim, ki smo ga poznali in ljubili!

Ljutomer. Na Cvenu pri Ljutomeru je umrla dobra mati vnetega slovenskega duhovnika g. Janka Slavič, župnika v Kostivnici. Rajna Slavičova mati Marija so bili doma iz križevske fare, rojena Magdič. Doseglj so lepo starost 83 let. Lepo sta jih oskrbovala sin Franc, posestnik na Cvenu, in njegova žena Jozefa. Slavičevi materi večni mir pri velikem duhovniku v nebesih, sinu župniku Janku in vsej Slavičevi rodbini pa naše sožalje! — Dan za dnem zvoletos, rojstev niti polovico tega ne. Odprta noč nijo naši zvonovi. Imamo menda že 20 mrtičev in dan so groba vrata.

Razkrižje pri Ljutomeru. Dne 24. januarja smo ob obilni udeležbi ljudstva pokopali našega

Sele pri Slovenjgradcu. O, še se gode čudeži na svetu, še! Ko 26 mesecev nismo imeli nobene poroke, pa zdaj v predpustu kar tri. Prvi je prišel po nevesto na Sele Jožef Popič, Volavšekov iz Raduš v starotški fari. Na Blažovo smo poročili sina blagega rajnega cerkvenega ključarja po domače Španžela Adolfa Kotnika z Zagrebničkovo Mico. Na gostiji je nabral cerkveni ključar starotški g. Jurij Apačnik za naš novi oltar Device Marije, ki ga izdeluje kipar g. Sojč v Mariboru, čigar ime in delo jamči, da bo umotvor, 76 Din. G. nabratelju in vsem darovalcem naj Bog obilo povrne! Na žalost naj bogatejši ni nič prispeval! Upamo pa, da, kadar bo videl novi oltar, bo dal največ! — Po drugi predpostni nedelji bo pa poročen naš cerkvenik, naročnik in priden bralec »Slovenskega gospodarja«, Feliks Krivonog, ki bo dobil nevesto z Rake na Kranjskem. Bilo vsem srečno!

Sv. Lovrenc na Pohorju. Med našimi otroki se je na več krajih pojavila davica. Doslej je že zahtevala dve žrtvi: 12letnega fantka iz lovrenške šole in šletno punčko iz šole Lehen.

Negova — Sv. Trajica v Slov. gor. Dne 2. t. m. sta se poročila Osojnik, kovaški mojster iz Negove, in Marija Stranjšak iz Oseka. Želimo novima poročenca v blibo srečo!

Slov. Bistrica. Podružnica Zveze absolventov kmetijskih šol v Slov. Bistrici je priredila pre-

teh znakov se da sigurno sklepati, da bodo pričeli Italijani s čisto svežo ofenzivo, da bi se osigurali take postojanke, v katerih jih Abesinci ne bi mogli presenetiti in jih pognati iz zasedenega ozemlja. Zelo močne rezerve prepehljavajo na južno fronto, kjer poskušajo abesinski oddelki, da bi presenetili armado generala Grazianija za hrbtom.

Abesinske zgube.

Po italijanskih poročilih je padlo na severnem in južnem bojišču v drugi polovici januarja 17.000 Abesincev. Ako pristojemo še ranjene in pobegle, je utrpejala abesinska vojska v omenjenem času zgubo 40.000 mož.

Dvakrat še je prosil Dvornik za gospoda in oba krat je prejel sv. obhajilo z ganljivo pobožnostjo. Na rožnovensko nedeljo popoldne pa je omagal. Poklicali so kaplana, tudi hčeri sta bili pri njem. Vpričo duhovnika in svojih otrok je stari kmet na večer po kratkem smrtnem boju umrl.

Dva dni pozneje so ga nesli k fari. Ko so prišli sredi klanca do tistega križa, so postavili trugvo na klop, več ko sto ljudi je stalo naokoli in pomolilo pet očenašev rajnemu za slovo. Pri fari je čakala množica vaščanov, da je kmalu ni bilo take na kakem pogrebu v Podkrajju. Ob grobu se niso jokali samo otroci, ampak tudi mnogi reveži. Najbolj je jecal krojač Kristof, čeprav je tlačil in dušil jok vase.

Po sv. maši zadušnici so odšli pogrebci v gostilno »Pri pošti« na sedmino. Tevž je opravil vse, kakor se je spodobilo za rajnega kmeta. Siromakom je dal razdeliti kruha in moke.

Tudi Marta je bila na sedmini. Za mizo je sedela nasproti »kranjskemu Janezu«, krojaškemu pomočniku. Ta se je šalil z njo in jo nagajivo dregal. Ko se za nič ni zmenila, je poškilil mimo nje in dejal:

»Marta, kaj praviš, kateri od naju je z Dvornikom bolj v sorodu, jaz ali ti?«

»Naši si v tem kraju niso z nikomer v sorodu,« je resno odvrnila. »Dobri pa smo si z vsemi in radi posodimo, da bi tudi nam kdaj prišli na pogreb.«

»Pa na sedmini še na nobeni nisi bila. Prvič te vidim danes,« jo je dražil.

»Nekam moram prvič,« je zardela.

»Nekam, da, in pri pravem o pravem času, hehe,« jo je dražil.

Tako se je zasmel, da se mu je nasek čisto ugreznil med lica. Zvonikovi hčeri ni bila Janezova poredna družčina nič po volji; zato je že prej odšla, preden so pojedli in pomolili običajne tri rožne vence. Zunaj na lopi jo je kakor slučajno srečal Tevž in ji rekel:

»Marta, ali že greš?«

»Da,« je odgovorila z zamolklim glasom; »tako mi je danes pri srcu, kakor da so meni umrli oče.«

»Bog ti povrni!« je rekel pristrčno in ji stisnil roko; potem sta šla naglo vsak na svojo stran.

IV.

Bilo je novembra o šentandrejevem. Preko vrhov je pihala jesenska sapa, da so se kadile megle pod vedrim nebom, kakor da je vigred. Potrto in s pobešeno glavo je korakal Tevž po cesti. Ko je prišel do razpotja, kjer se cepi pot v Dobrije, je začul za seboj hreščec ženski glas:

»He, Tevž! Počakaj no! Pojdemo kup!«

Ko se je ozrl, je spoznal Blazinovo Cenco, ki je bila kot otrok z njegovim očetom na Dvornikovem, in njeno najmlajšo hčer Lizo. Nevoljno je stisnil

tekli teden v prostorih meščanske šole 4dnevni podučni tečaj s prav zanimivi referati. Zanimanje za tečaj je bilo toliko, da je število udeležencev vsak dan rastle, znamenje, da so bili referati dobro podani in da se kmečka mladina dobro zaveda, da bo v teh težkih gospodarskih razmerah mogla vzdržati le v tem slučaju, ako bo prinesla ob ustvarjanju svojega ognjišča zadostno strokovno izobrazbo in srčno kulturo. Prirediteljem prisrčna hvala za te koristne ure, posebno pa še Viktorju Zafošniku in Laporčanu Sprogarju.

Spodnje Pleterje pri Sv. Lovrencu na Dr. p. Planinšek Anton, po domače Grmekov, je prevzel domačijo, pa si je privedel za življenjsko družico vrla Marijo Dolenc, po domače Grličovo iz Župeče vasi. Poročil ju je ženinov stric pater Planinšek iz Maribora. Na gostiji so svatje zbrali znesek za novo bogoslovje v Mariboru. — Tonetov starejši brat Janez Planinšek pa je nato sklenil zvezo s Tončko Klajnšek ter z njo prevzel Marijakov dom. Na gostiji so svatje za misijone med zamorci zbrali 60 Din. — V Cir-kovce, oziroma Mihovce pa je odšla za gospodinjo Dolenc Marija iz Zgornjih Pleter, ki si jo je odvedel ženin Stefan Semberger. Naj spremilja vse obilen božji blagoslov!

Ljutomer. Za samaritanski tečaj, katerega priredi društvo Rdečega križa, se je prijavilo nad 50 udeležencev. Predavanja se pričnejo prihodnji petek dne 14. februarja, ob pol 7. uri zvečer in sicer v drugem razredu meščanske šole.

Ljutomer. Preteklo nedeljo se je vršila v Ljutomeru slovesna zlata poroka Šumakovih staršev s Krapja. Slovesna gostija se je vršila pri sinu Mirku v Ljutomeru. Zlatoporočencema k jubileju iskreno čestitamo in jima želimo še dolgo vrsto zlatih let.

Muršček pri Slatina-Radenci. Ugledni posestnik Jožef Žunič je poklonil prostovoljnemu gasilskemu društvu Selišče-Kupetinec hranilno knjižico v vrednosti 400 Din, ki se je že deloma dvignila. Imenovani dobrotnik je že nad 40 let zvest naročnik »Slovenskega gospodarja« in je skozinskož poštenjak. Mož krščanskega prepričanja uživa daleč na okrog velik ugled ter ga radi njegove dobrotljivosti spoštujejo celo politični nasprotniki. Ponosno pravi vsakemu v obraz, da bo »Slovenski gospodar«, kateri mu

je nad 40 let zvest tovariš, ostal do smrti edini prijatelj. Taka izjava 75letne korenine naj vpliva vzgledno na druge!

Ptuj. Poročila sta se v cerkvi sv. Petra in Pavla Martin Kokoč, krojaški mojster v Vičavi pri Ptuj, z gđ. Matildo Horvatovo, kuharico v Ptuj. Mladoporočencema obilo blagoslova! — V torek dne 4. februarja je bila predvajana v našem gledališču trodejanka »Zgrešene poti«, ki jo je spisal profesor na ptujski gimnaziji g. Ingolič. Igralci so kot diletantje odlično rešili vse vloge. Posebno dobro je rešila svojo vlogo gđ. Mlakarjeva v vlogi učiteljice-novinke. Avtorju in režiserju igre g. Ingoliču je bil poklonjen lep lovorjev venec in gđ. Mlakarjevi pa krasen šopek rož.

Ptuj. Minoritski samostan v Ptuj sprejema dobre mladeniče za redovne brate. V poštev pridejo fantje od 16. leta naprej, ki so se izučili kake obrti in želijo po zgledu sv. Frančiška v molitvi in delu posvetiti Bogu svoje življenje v samostanu. Prošnja za sprejem naj se naslovi na: Predstojništvo minoritskega samostana v Ptuj. Zraven naj se priloži: zdravniško spričevalo, izjava g. župnika ali g. kaplana o lepem vedenju, zadnje šolsko spričevalo in spričevalo, da se je učil kake obrti.

Spitalič pri Konjicah. Ne smete misliti, gospod urednik, da pri nas ni nič novega, ker se tako redko oglasimo. Ali ni to vesela novica, da trije sinovi cerkvenega ključarja Ivana Šelih: Janez, Jože in France, v enem pustu zapustijo samski stan ter rečejo pred oltarjem tisti ugoden »Hočem!«, s katerim vzamejo na sebe zakonski jarem! Da bi bili srečni v novem stanu s svojimi izvoljenkami vred! — Na svečnico je bila v šoli igra. Ni bila bogve kaj obiskana. Bilo je slabo vreme, ali pa firma ne vleče.

Sv. Jurij ob južni žel. Dne 28. januarja sta zakonca Jakob in Marija Mravljak iz Šibeneka v krogu svojih otrok in sorodnikov obhajala zlato poroko. Kot zglednim katoličanom in zvestima naročnikoma in čitateljema naših časopisov jima kličemo: »še na mnoga leta!« — Pri Mastnaku v Lokarjih so imeli v enem tednu veselje in žalost v hiši. V ponedeljek dne 27. januarja so imeli poroko in obhajali gostijo hčerke Albine. Naslednji petek pa je že umrla starejša hčerka Emilija. Res hitro za veseljem žalost pride ...

Št. Andraž pri Velenju. V ponedeljek 3. februarja se je poročil Zornikov France, vzoren sadjar in agilen delavec v tukajšnjem kat. prosv. društvu; za družico na svoji življenjski poti si je izbral Grmovšekovo Justiko, prav tako pridno članico tukajšnje Mar. družbe. Pozdravljena v našem Dobuču pod Goro Oljko! Vama kličemo: na mnoga srečna leta!

Šmarino ob Paki. Razni agentje vedno obiskujejo prebivalstvo in iščejo lahkovernih ljudi za svoje žrtve. Ljudje se zavedajo, da so ogoljufani, ko je že prepozno. Tako je n. pr. neki agent osleparil mnogo strank s povečanimi fotografijami. Fotografije so dobili po povzetju, blago je pa ničvredno. Da bi že ljudje imeli pamet in bi tuje vsiljive agente pognali.

Piščce. Pustni čas je v deželi. Pa vam morem le žalostne novice poročati. Možijo in ženijo se letos bolj malo, a več se pretepavajo. Saj skoraj ni dneva, da se ne bi kje stepili in katerega okoli prinesli. Žalostno! Toda mrlič naših pobojev so prav posebne vrste. Njihova obramba so večidel manjši rilci in ščetine. Zato mislimo, da radi teh pobojev ne bo treba dati nikjer odgovora.

Orjaki in pritlikavci.

Navadno se giblje višina odraslega moškega telesa med 1.50 m do 1.90 m. Izven teh dveh mej pričenejo pritlikavci, oziroma orjaki. Katere tozadevne višine so z dokazi podprte in torej resnične? Največji človek je bil Finec Cajanis, ki je bil visok 2.83 m. Najmanjši znani pritlikavec je bil Hilany Agybe s Sinaje, ki je dosegel v starosti 60 let komaj 38 cm višine. Precej znanih je velikanih od 2.50 do 2.75 m in pritlikavcev med 45 in 90 centimetrov. Velikani ne postanejo navadno stari, med tem ko začnejo pritlikavci v visoki starosti celo rasti. Pruski kralj Friderik Veliki je imel telesno stražo, katero so tvorili sami velikani. Od Friderikove garde je ohranjen od enega gardista okostnjak, ki je dolg 2.20 m. Ta vojak je dosegel za orjaka izjemno starost 86 let.

zobe in šel počasi naprej. Pa že v naslednji minuti sta ga dohiteli in jo ubrali levo in desno od njega, kakor da je njun. Materi je moglo biti šestdeset let; postavna je bila in po obrazu bi dejal, da je morala biti kdaj lepa. Medtem ko so ji bili lasje skoraj čisto beli, je imela obrvi črne ko oglje in v sivih očeh nekaj kakor kača. Nekoliko manjša od matere je bila hči, drugače pa ji je bila zelo podobna; tudi o njej bi bil lahko rekel, da je lepa, kazili so jo le nje rdečkasti lasje in vsiljivo vedenje. Biti ji je moglo kakih šest in dvajset let.

Ker ju Tevž niti pozdravil ni, je stara kar začela s svojim odurnim glasom:

»Kaj pa je s teboj, Tevž? Kar smo očeta pokopali, si postal ves drug. Nikjer te ni več videti in vedno si tako žalosten.«

Ničesar ni odgovoril.

»Kje pa si bil, Tevž?« je silila mlada.

»Na Homu«, je zabrunda.

»Medve pa v Dobrihah; očina bratranka se je možila.«

»Bolj med ljudi moraš, Tevž,« je zopet začela stara. »Saj je lepo, da tako žaluješ za očetom. Očeta ima človek le enega; tako dobrega pa, kakor je bil tvoj, sploh ni najti. Ali predolgo žalovati: to ni za fanta.«

»Smiliš se mi, ko si tako žalosten. Ko bi te človek mogel malo potolažiti!« je koprnela mlada.

»Doma gledaš vedno iste obraze in za kratek čas ti posli tudi niso.«

»Zamotiti se moraš, da boš na žalost pozabil.«

»Pridi kaj k nam! Moj stari ve dosti povedati, Liza zna pa na citre.«

»Mm,« se je sramežljivo zvijala mlada, »koj bolj malo; rajši šivam in pletem.«

»Po tvojem očetu smo si prijatelji in težko, da najdeš koga, ki bi ti bolj dobro želel kakor mi.«

»Pri nas si lahko kakor doma.«

»Vedno te bomo veselili. V nedeljo prihodi, če prej ne utegneš!«

»Da, pridem te dni kdaj,« je dejal pomenljivo.

»Nekaj posebnega se moramo pogovoriti.«

Mladi so se oči posvetile, stari pa se je užgal v njenih zelen očenj.

»Kaj posebnega?« je poizvedovala navidez nedolžno. »Menda nama že danes lahko poveš, kaj bo takega; ali ne?«

»Lahko,« je odvrnil skoraj porogljivo; »tisto zaradi denarja bi rad uredil.«

»Zaradi kakšnega denarja?« je zazijala stara.

»Menda niste pozabili, da so vam oče precej posodili.«

»Moj Bog, tista mala reč! Saj se ne boš na to zapel.«

Abesinska oblast

bo postavila pod sekvester vse imetje italijanskih državljanov, ki prebivajo v Abesiniji.

Po zasedbi Eritreje

so bili Italijani prvič tepeni od domačinov pri Doggali leta 1887.

Abesinski cesar Menelik II.

je izdal leta 1896, ko so bili Italijani od njega tepeni pri Adul, pred vojnim pohodom na narod razglas v besedah: »Vsak, ki čuti v sebi moč, me naj spremlja na bojišče. Kateri je pa preslab, naj doma moli za nas!«

Abesinski telefon

je dolg 2700 km, brzovaj pa 3500 km.

(Dalje sledi)